

Giới thiệu Tâm Tư Riêng Em

Truyện Tâm Tư Riêng Em của tác giả Lan Anh Kaga thuộc thể loại truyện teen. Anh à, em nhớ anh nhiều lắm. Anh có biết không?? Anh bây giờ đang bên ai, liệu anh có biết ở một nơi nào đó, vẫn còn có người nhớ đến anh trong im lặng không??

Em đau lắm, đau khi nhớ về những gì đã qua. Liệu anh có tha thứ cho em?? Đây là những tâm tư của mình trong đời sống hằng ngày, hoàn toàn có thật nhé. Cảm xúc của mình đã biến thành động lực khiến mình viết nên những dòng này để thả nỗi đau đi..

Bạn đang đọc truyện *Tâm Tư Riêng Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 1

Em gặp anh là vào hôm nay. Khi hai chúng ta cùng bước lên chuyến xe định mệnh ấy. Em và anh học khác trường, chẳng hề quen biết nhau, chỉ biết nhau khi bánh xe đã lăn trên con đường ấy. Em và anh đều có chung một mục đích riêng, đó là đi thi giành giải về cho trường. Nhưng em thi môn Sử, anh thi môn Toán, chúng chả có mối liên hệ gì với nhau cả. Nhưng em vui lắm, vì hôm ấy đã gặp được anh.

Em yêu anh ngay từ cái nhìn đầu tiên. Ấn tượng đầu của em về anh chính là đôi chân rất dài của anh. Anh cao lắm, có khi hơn em cả cái đầu cơ, nhìn anh lúc đấy em tưởng tượng rằng anh có thể đứng luôn cả trần xe đấy. Anh cao ráo, đẹp đẽ, mang dáng vóc thư sinh với cặp kính dày cộm ngồi yên trên sống mũi của anh. Và anh lúc nào cũng cười, nụ cười chói chang và tuyệt đẹp. Chính cái vẻ đẹp mã của anh ngay lúc đấy đã khiến em nhận ra rằng: đời mình không còn tự do nữa.

Anh rất vui tính và rất thích đùa. Đã vậy lại còn nói nhiều và nhoi nhôi. Anh luôn bày trò trên xe, miệng nói luôn hỏi, không lúc nào ngừng nghỉ cả. Vì xe hết chỗ nên anh phải đứng cạnh cửa xe, cứ thế, đám bạn gọi anh là: Thăng lơ xe. Thăng lơ xe đẹp mã ấy cực nhoi, lầy và bựa nữa. Anh chọc ghẹo tất cả mọi người xung quanh, khiến mọi người cười như điên chỉ vì trò đùa của mình. Em cũng cười, cười nhiều lắm. Và ánh mắt em không thể nào rời khỏi anh cả, vì anh đã là trung tâm của cái thế giới nhỏ bé trong em rồi. Khi mọi người mệt vì phải đi đường dài, không ai nói chuyện với ai, thì anh cũng im lặng, đứng dựa sát vào cửa xe, lơ đãng ngắm cảnh. Anh có biết lúc đó em đã mất bao nhiêu lít máu mũi không?? Xin anh đừng tỏ ra ngầu lòi như vậy, em không chịu nổi đâu anh à!!

Anh đã bước vào cuộc đời của em một cách dễ dàng như vậy đấy anh à! Em từ trước đến giờ chưa từng yêu ai, nhưng kể từ khi anh bước qua cánh cửa ấy, anh đã cho em biết thế nào là tình yêu đầu rồi...

Bạn đang đọc truyện *Tâm Tư Riêng Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 2

Trưa nay, cả đoàn đặt chân đến khách sạn nơi chúng ta sẽ nghỉ lại để mai bước lên thương trường. Xung quanh khu vực tiếp tân của khách sạn toàn người của các trường khác nhau, em chả biết ai cả. Những người duy nhất em quen biết chính là lũ bạn cùng trường, nhưng do chúng nó đưa thi mệt quá, đưa thi lo cảm cúm vào điện thoại nên em chả có ai để nói chuyện cùng. Em chán lắm, đôi mắt không tự chủ lơ đãng nhìn xung quanh kiếm tìm một hình bóng quen thuộc. Là anh đấy. Nhưng anh ở đâu, sao em lại không thấy anh rồi?? Anh lại đi mất rồi. Em cảm thấy cô đơn lắm vì không có ai ở đây thấu hiểu được em cả.

Thầy Hiệu phó đi cùng chúng em giao cho chúng em chìa khóa phòng, bảo chúng em đi lên phòng. Vì nam nữ ở riêng nên các thầy đã thống nhất sẽ chia phòng theo danh sách. Bốn đứa con gái tụi em ở chung phòng với hai bạn gái ở trường khác. Các bạn ấy thi môn Sinh. Vừa đặt chân đến phòng, cả sáu đứa không tự chủ được nằm bẹp đi xuống giường. Tất cả đều thấm mệt sau một chuyến đi dài, nên chiếc giường thực sự là nơi thần thánh của tụi em. Sau cỡ 10p nằm ỳ ra đó, tụi em mới bắt đầu xếp đồ vào tủ, tranh thủ làm quen và nói chuyện vài ba câu với nhau. Vì cả đám khá thân thiện nên chẳng mấy chốc, tụi em đã có thể nói chuyện xuông xả với nhau. Nhưng lúc đó, em thầm ước: Giá như anh ở cùng phòng với tụi em thì tốt biết mấy, mặc dù em biết rằng, ước mơ chỉ là mơ ước >_<

Sau đó, tụi em mò lên phòng tụi con trai để tham quan phòng chúng nó. Trên đường đi, em thầm cầu mong có thể gặp được anh ở đó. Em cứ vừa đi vừa lăm bằm cầu nguyện làm lũ bạn em tưởng em say xe quá hóa sáng. Nhưng càng hy vọng bao nhiêu thì càng thất vọng bấy nhiêu. Khi mở cửa ra, điều đầu tiên em làm đó là liếc mắt lao lảo khắp nơi tìm kiếm anh. Nhưng chả thấy anh đâu, nên em nản muốn bỏ về, may có nhỏ bạn giữ lại. Ngồi đó trong cái tâm trạng chó cắn, mặt mày bí ị ra cả một đồng, em vừa ngồi khóc trong lòng vừa thầm nghĩ không biết liệu mình xin đổi lên phòng của anh có được không nhỉ? Mặc dù chẳng biết anh tên gì ở đâu...

Bạn đang đọc truyện *Tâm Tư Riêng Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 3

Buổi trưa, cả đoàn xuống ăn cơm. Nói là một đoàn nhưng thực chất chỉ là 1/3 thôi, vì đoàn khá đông nên phải chia ra làm 3 khách sạn, có khoảng 5-6 thầy cô sẽ quản lý một khách sạn. Mà thôi, chuyện đó không quan trọng, cái quan trọng là em mừng và vui hết lớn đến mức quay sang ôm chặt nhỏ bạn bên cạnh làm nó suýt chết vì nghẹt thở. Tại sao em lại hạnh phúc ư?? Vì anh chứ gì nữa! Em đã nhìn thấy anh ngồi ở chiếc bàn gần cầu thang, miệng nói không ngừng với đứa bạn cùng trường. Ôi, vậy là em sẽ có cơ hội được gặp anh nữa rồi. Em bèn kéo cả đám ngồi vào chiếc bàn sau lưng của anh, và tất nhiên, cái chỗ ngồi sau lưng anh chắc chắn phải là của em rồi. Trong lúc ăn cơm, em cảm thấy sung sướng và hạnh phúc vô cùng khi hơi ấm từ lưng của anh lâu lâu lại phả vào em, khiến cho con tim em đập liên hồi. Em ăn trong vô thức mà không cảm nhận được mùi vị gì cả, vì chính cái ấm cúng ấy đã khiến em no rồi!

Buổi chiều tụi em nằm ở trong phòng ngồi xem TV một cách nhàm chán. Có 2 3 đứa gì đấy đang ngồi gọi điện thoại cho gia đình, có đứa ngồi nghe nhạc, có đứa bật đi bật lại cái TV một cách thiếu muối. Bất chợt bài hát Spring Day của BTS vang lên, khiến em không tự chủ được mà hú bảo nhỏ bạn :Bật to lên mày ơi!, sau đó ngồi hát và biểu lộ cảm xúc một cách so deep. Là một ARMY chính hiệu, em không thể bỏ lỡ bất kỳ một khoảnh khắc nào có BTS cả. Em vừa hát câu:Bogo Shipda~~ vừa nghĩ: Ước gì anh ở trong BTS thì tốt biết mấy!

Buổi tối, sau khi ăn cơm xong, tụi em ngồi túm tụm lại với nhau để học bài. Mà càng học thì hàng không vô được chữ nào cả, thật là bức mình. Không thể chịu nổi tình cảnh chán chường này nữa, tụi em bàn bạc với nhau và quyết định sẽ đặt đồng hồ báo thức lúc 4h sáng hôm sau để dậy sớm học bài. Bây giờ là 7h tối, ngồi không thì chán quá nên tụi bạn trường khác quyết định chúng nó sẽ đi chơi cho khuây khỏa. Tụi em cũng tính đi, nhưng chưa kịp đặt chân xuống giường thầy đã gọi điện và hỏi thăm tình hình. Thầy còn cấm không cho tụi em đi chơi, phải ở yên trong phòng học bài nữa chứ, thật là đau khổ quá đi. Đúng lúc đấy, em nhìn ra cửa sổ thì thấy thằng bạn cùng trường vừa đi chơi với lũ bạn cùng lớp bồi dưỡng với nó về. Cảm giác bất công vô cùng!!! Tại sao nó được đi mà tụi em lại không được cơ chứ? Vì vậy, cả lũ đã quyết định tạo phản và sửa soạn quần áo để đi chơi.

Bước đến nửa đường xuống lầu, tụi em chợt nhận ra thầy hiệu phó đang ngồi đó, vừa uống rượu vừa bà tám với các thầy trường khác. Tình huống là các thầy đều say quắc cần câu rồi. Lợi dụng tình thế trời cho, em và 3 đứa bạn liền đi ngang qua một cách âm thầm nhất có thể. Không rón rén cũng không gây chú ý, tụi em đi như không thấy các thầy và khi bước ra khỏi cửa khách sạn, cả lũ đứng cười như điên bất chấp ánh nhìn kì thị của người đi đường. Vậy là cuộc chơi của tụi em bắt đầu...

Bạn đang đọc truyện *Tâm Tư Riêng Em* được tài miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 4

Hôm nay trời lạnh, nhưng em lại dễ quên áo ở trên phòng mất rồi. đành phải quay lại để lấy, đúng lúc đó, anh bước ra khỏi phòng của mình, đi hướng về phía em. Em ngạc nhiên lắm, mở to mắt đứng nhìn anh, không biết phải làm gì cả. Anh cũng nhìn em, đứa con gái không quen biết đang nhìn chăm chăm vào mình. Anh có biết rằng lúc đó, tim em đập nhanh lắm, em chỉ sợ anh nghe thấy thôi. Khi anh tiến lại càng gần, chân em như muốn khụy xuống ngay lúc ấy, nhưng lòng tự tôn của con gái không cho phép điều đó, em đành phải tiếp tục đứng đó. Anh đi ngang qua em, miệng cười nhẹ, nói với em rằng: Mặc áo vào đi, lạnh lắm! rồi nhanh chóng bước ngang qua. Em ngạc nhiên lắm, và xen đôi chút hạnh phúc, vì anh đã quan tâm một đứa con gái không hề quen biết như em. Chân không đứng nổi nữa, em liền nhanh chóng chạy vào phòng, đóng cửa lại và thả mình rơi tự do xuống giường. Aaaa, thật là hạnh phúc quá đi!!!

Con bạn đi bên cạnh em hỏi: Mày bị hâm hả?? Hay chuột rút dây thần kinh cười rồi hay sao mà cứ cười như con điên vậy??.. Số là sau khi lấy xong áo khoác, em đi chơi với chúng nó mà lòng ngập tràn hạnh phúc, cứ cười mãi thôi, mặt thì đỏ bừng. Nghe thấy câu nói đó, nếu là em của bình thường thì sẽ dốp chất lại ngay, nhưng em chỉ cười cười và nói: Mày thì biết cái cóc gì trong trái ối!. Sau đó lại cười tiếp, khiến cho nhỏ bạn phải chạy lên đi phía trên em vì sợ rằng em sẽ nhào đến mà ôm nó không chừng. Nó nhanh chóng chạy lên chỗ 2 nhỏ kia, mặt xanh lét, nói với giọng run run: Ê tụi mày, con A (tức em) nó bị hâm rồi! Cứu tao với!!

Đang đi chơi vui vẻ, tự dung điện thoại của em rung lên từng hồi. Là thầy Hiệu phó gọi. Em bắt máy và lũ bạn thì quây xung quanh nghe ngóng thử xem thầy nói gì. Ngay sau đó, cả lũ đồng cứng ngay lập tức và cấp tốc chạy về phòng. Lý do là: Thầy bảo người ta sắp đi rà soát sĩ số, về nhanh! Chỉ có vậy thôi, chúng em chạy như bị ma đuổi. Đến khi về tới phòng thì hai nhỏ bạn khác trường kia đã đứng trước cửa, chúng nó bảo em: May quá, tụi mày về rồi! Các thầy sắp đi kiểm tra rồi đấy, chạy nhanh lên! Sợ dĩ tụi nó đứng ngoài vì em là đứa giữ thẻ khóa mà. Em nhanh chóng mở cửa và lùa cả lũ vào, rồi lại đóng cửa một cách nhanh chóng. Thật may là các thầy chưa đi kiểm tra!

Lại tiếp tục đập mặt vào cuốn vở ôn tập dày cộm, em ngáp một cái rở to. Tao chán quá bây ơi! Bày trò gì chơi đi!. Em nói với tụi nó. Thành thực mà nói, tụi nó cũng chẳng khác gì em, đôi mắt lơ đãng vì sắp ngủ. Tại thầy cả, nói đi kiểm tra mà có thấy ma nào mò đến đâu. Rốt cuộc hại tụi em bỏ mất cuộc chơi. Vì quá chán, em bày trò: Hay tụi mình đi phá đám tụi khác đi, nếu tao nhớ không lầm thì tụi con trai ở ngay cạnh tụi mình đó! Cả lũ nhanh chóng mở cửa và bay vô gõ tới tấp vào cửa phòng bên cạnh. Nghe có tiếng tụi con trai xì xào, tụi em nhanh chóng chạy về phòng và khóa cửa một cách nhẹ

nhàng. Cả lũ nhòm qua cái lỗ nhỏ trên cửa thì thấy lũ con trai đang ngo ngắc nhìn xung quanh. Mấy khuôn mặt ngây thơ vô tội ấy, cả lũ ôm bụng cười ngặt nghẽo, tất nhiên là phải bịt miệng nhau lại rồi. Sau khi quấy phá tụi nó khoảng 3-4 lần, chán chường rồi, tụi em lại tiếp tục ôm vở học.

30p lại trôi qua nhàm chán, vì không thể chịu đựng con buồn ngủ nên tụi em quyết định đi ngủ, sáng mai dậy sớm học bài. Một phần cũng là vì thầy đã dặn không được thức khuya. Bây giờ là 23h, quá muộn rồi ấy chứ. Tụi em phân chia đầu đó rồi lên giường, tắt đèn và nhắm mắt. Nhưng khổ nỗi, lạ giường nên không thể nào 4 đứa em ngủ được. Trong khi 2 con kia ngủ quên trời đất, thì tụi em lại ngồi mở mắt ngắm trần nhà. Chẳng làm gì được vì xung quanh người ta ngủ hết rồi, em đành dần lòng, cố đi ngủ. Trong lòng hồi hộp vì ngày mai phải lên đầu trường, em quyết định ngủ đi cho quên cái sự hồi hộp đấy. Và chẳng biết lúc nào, em đã đi vào giấc ngủ mất rồi..

Bạn đang đọc truyện *Tâm Tư Riêng Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 5

Dù muốn hay không thì ngày mai vẫn sẽ đến, đúng theo quy luật thời gian nghiệt ngã. Và ngày mai ở đây chính là ngày mà chúng ta bước đến đầu trường kiến thức đấy. Đúng 4h sáng, mấy cái đồng hồ báo thức đồng loạt kêu, và ngay lập tức, tất cả chúng em đều đồng loạt bật dậy cùng nhau, không ai bảo ai bất cứ điều gì cả. Chúng em vô cùng ngạc nhiên, và sau đó, tất cả lại ôm bụng cười. Đơn giản cả thôi, vì lạ giường nên chúng em không thể nào ngủ được cả. Đúng như đã hẹn, tất cả tụi em đều cầm sách vở lên, tiếp tục ôn tập vì chỉ còn 4 tiếng nữa, chúng ta phải đi thi rồi.

Không gian im ắng, chỉ có tiếng sách vở lật sột soạt và tiếng lẩm rầm học bài. Chúng em đều biết kì thi này có tầm quan trọng như thế nào với mỗi đứa. Đây là lần cuối tụi em được đi thi với nhau vì sau đó, chúng em sẽ trở về với việc học như bình thường, không còn được gọi là đội tuyển học sinh giỏi nữa rồi. Vì vậy, chúng em càng phải cố thôi.

Em đang ngồi học câu về sự biến đổi của các nước Đông Nam Á vì em nhớ mình chưa học câu này, và em có cảm giác câu này rất quan trọng. Mặc dù em không biết tại sao nhưng riêng 15p vừa qua, em chỉ tập trung học mỗi câu này thôi. Em mong rằng trực giác của em đúng. Lịch sử Việt Nam cũng vậy, có ba chiến dịch là Việt Bắc, Thu Đông và Hồ Chí Minh nhưng em chỉ học mỗi 2 cái cuối, còn cái đầu em không học. Vì em có cảm giác nó không ra, và một phần cũng do em lười nên em đặt cược vào 2 chiến dịch còn lại. Em tin vào trực giác của mình.

Mới đó đã 5h30 rồi. Tụi em phân công nhau đi vệ sinh cá nhân và thay đồng phục. Vì tính em hay nhường nên em là đứa cuối cùng bước vào phòng thay đồ. Chuẩn bị xong, em cảm thấy tự tin lên hẳn. Vuốt nhẹ bộ đồng phục, em cảm thấy mình cần phải cố lên thôi. Sau đó, em lại tiếp tục đập mặt vào học bài, không nói chuyện với bọn bạn, vì đã là 6h rồi, chỉ còn 2 tiếng nữa thôi.

Tụi bạn nhìn thấy em như vậy, liền cười và bảo: Con này chăm thật! Mày muốn có giải như vậy luôn sao?. Em ngược lên nhìn tụi nó và bảo: Nói không muốn thì là nói dối. Tao chỉ muốn lần đi thi xa cuối của mình ở cấp 2 sẽ tốt đẹp thôi!. Tụi nó hiểu ý của em, liền tiếp tục im lặng học bài. Vì chúng nó hiểu đối với em bây giờ, giải thưởng là thứ em muốn nhất. Vì thầy đã đặt niềm hy vọng vào chúng em, nếu bọn kia có muốn buông bỏ, thì em phải là người giành lấy giải về. Huống hồ khi đi bồi dưỡng, cô dạy Sử của trường anh đã bảo: Trường *** (trường em) mấy năm nay chỉ mới mon men vào đến vòng tỉnh thôi!. Trong khi bà tăng bốc các trường khác lên tận 9 tầng mây cao vút thì bà lại thẳng tay đìm trường em xuống như vậy đấy anh à.

Chắc anh và cô ấy không biết câu nói đó và chọc điên em lên như thế nào đâu. Em ngồi chửi bà trong lúc bà đang dạy, lúc mẹ chờ về nhà, lúc đang nói chuyện với nhỏ bạn thân, lúc thầy bồi dưỡng ở trường. Bất kì lúc nào có thể, em đều không tiếc lời chửi rủa bà. Em hẳn từng tiếng: Ô, mon men à! Để tôi cho bà sáng cái con mắt của bà ra nhé, xem năm sau bà còn dám khinh trường tôi nữa không nhé, con mẹ kia!. Và tất nhiên bà sẽ không nghe thấy rồi. Mọi người đều bảo em quên đi nhưng riêng mối thù này, em không trả em không làm người. Huống hồ đứa học trò duy nhất của trường anh đầu vào vòng tỉnh lại là cái đứa được cân nhắc vớt vớt lên, vậy mà bà dám khinh trường của người khác mới ghê. Bà hãy đợi đi, tôi sẽ cho bà thấy!

Quay trở lại chuyện chính, lúc 6h45, các thầy gọi chúng em xuống để dặn dò và đi ăn sáng. Các thầy lại tiếp tục ca lên bài ca bất diệt về những lời dặn dò làm em có cảm giác: Mình còn bé lắm chắc??. Sau khi bài ca ấy kết thúc, em và mọi người được đưa đi ăn sáng ở quán phở bên cạnh khách sạn, lòng ngập tràn hạnh phúc nhưng cũng không kém phần lo âu. Chỉ còn 1 tiếng nữa thôi..

Bạn đang đọc truyện *Tâm Tư Riêng Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 6

Chán, thật sự là rất chán. Đừng hỏi em vì sao chán vì chắc anh cũng biết điều đó. Đồ-ăn-dở-tệ. Thật sự là quá kinh khủng. Một tô phở đáng giá 30k mà chỉ có phở, nước và 5 miếng bò, hết. WTF?? Đây có phải là đồ cho con người không vậy?? Nếu đúng thì nó chẳng đáng số tiền các thầy bỏ qua một tí tẹo nào, còn dở hơn dưới em nữa. Bàn tụi em cả thầy 6 đứa, ái ngại nhìn cái tô phở đang bốc khói nghi ngút đặt trước mặt, chẳng có tí mùi gì cả. Rất bức mình mà không làm gì được, em đành bậm bụng ngồi ăn cái tô phở kinh khủng ấy vì bụng thì đang rất đói. Mùi vị thua xa ở dưới mình nhiều, đúng không anh??

Đang hăm hực ngồi ăn thì trước mắt em, đập vào chính là một cô bạn khá xinh xắn đang đi tới. Ngó bằng tên trường, em thấy đó là tên một ngôi trường khá có tiếng ở vùng mình đó anh, nhưng em vẫn nghi ngờ vì ở tỉnh mình có nhiều trường tên giống nhau lắm. Nghĩ vậy, em lướt xuống tên và lớp và ngay lập tức, em shock bay hơi. WTF?? Cái tên đó, chả phải là bạn gái của thằng lớp phó học tập của lớp em cùng đi thi với tụi em và nó đang ngồi ở cái chỗ trời ơi đất hỡi nào à?? Ô, thật quá sức tưởng tượng. Em đang định ngược lên xem mặt thì bạn ấy đã đi qua như một làn gió mất tiêu rồi. Em ngồi tiếc ngẩn ngơ, chứ mình tại sao không chịu nhận ra sớm hơn chứ!!!

Sau khi tiêu quá xong cái tô phở mà em nghĩ mình sẽ không ăn lại lần thứ 2, chúng ta di chuyển qua trường sẽ là nơi thi của cả tỉnh. Em vừa đi vừa nhăm bài, mắt vẫn lao lảo đi tìm một bóng hình. Chính là anh đó! Nhưng em tìm bờ hơi tai vẫn chẳng thấy anh ở đâu. Anh lại đi đâu mất tiêu rồi, hỡi con người thoát ẩn thoát hiện như gió kia?

Em xin tui nhanh qua cái đoạn lễ nghĩa kia xú, vì nó nhảm quá và anh thi cũng đã biết rồi. Mình vào thi luôn ha. Em lại ngồi đầu bàn, đúng là số khổ mà. Vì mang tên chữ A mà nó đã gây cho em bao nhiêu phiền toái khi luôn bị túm lên kiểm tra đầu tiên. Đội sổ nó vậy. Trong phòng thi của em có 1 nhỏ bạn của em, vài đứa trường khác ở vùng mình và một lố ở đâu không quen biết. Có 3 đứa con trai, nếu em nhớ không nhầm và toàn bộ đều là gái. Mô tả cho có thôi, làm bài luôn đi.

Yeeee, trực giác của em đúng rồi anh oi!!! Có câu Đông Nam Á và câu Thu Đông, ôi con xin cảm ơn thần linh, cảm ơn Bác Hồ. Yêu đề quá, giờ mà có thầy ở đây chắc em sẽ gào lên vì sung sướng mất. Em nhớ lời thầy, dù đề dễ hay khó cũng không thể hiện qua nét mặt, vui trong lòng thôi. Em chỉ hơi nhếch môi và nhướn mày một xiu, sau đó mặt lại đơ có đẳng cấp như ban đầu. Trong lòng phấn khởi, em chấm bút làm bài.

Áuuu, viết sai chính tả rồi!!! Tiếc là không được xài bút xóa, đau lòng quá đi mà!!! Em đành gạch thẳng một đường rồi lại tiếp tục làm bài, tự bảo mình không được để có lỗi nữa. Đến chỗ câu kia, em hơi bí, đành dừng bút và lục trí nhớ của mình. Bất chợt, em nghĩ đến anh. Anh thi môn Toán, nên chắc giờ anh đang ngồi tính toán chẳng?? Em nghe nói thì Toán không được sử dụng máy tính, vậy là quá thiệt rồi! Anh à, anh phải cố lên và cẩn thận đấy nhé! Ngoài những người tin tưởng anh ra thì em ở đây, cũng đang thăm cô vũ cho anh đấy!! Cố lên!! Em chợt nhớ ra mình đang bí, nhưng sau khi anh xuất hiện trong tâm trí em, chữ lại hiện ra trong đầu rồi. Ôi cảm ơn anh nhiều!!!

Ừ thì tình huống là em vừa viết xong mặt thứ 2 của trang đầu thì nhỏ bạn của em, tạm đặt tên là A (vì nó cùng chữ A với em mà :v), đã bước lên xin tờ thứ 2. Em vô cùng ngạc nhiên, mở to mắt nhìn nó, môi mấp máy như muốn nói: Mày ăn gì viết nhanh thế???. Nhưng nó chỉ cười xuề xòa. Không chỉ em mà cả phòng thi đều nhìn nó. Mày tính tạo scandal à bạn tao oi??

Tiếp đó, nguyên cả một lố xin giấy, rồi lạng lẽ để ở bên cạnh tờ giấy của mình đó anh. Ở bọn này rành, chúng mày chưa viết xong thì xin làm mẹ gì? À, chắc bây giờ không bỏ tình thân nhau à. Xin lỗi nhé, anh đây chứng kiến nhiều đứa trâu tre như tụi bây rồi. Bỏ qua đi!!

Một điều ngạc nhiên tiếp theo đó là, khi em vừa viết xong tờ thứ nhất, nhỏ A kia lại bước lên và...xin tờ thứ 3. Lần này em đơ tại chỗ, không biết nói gì luôn anh oi! Ôi A à, mày viết gì viết lăm thế?? Mày tính không bỏ luôn cả tao nữa hay sao?? Bọn kia xì xào bàn tán, làm em có cảm giác zui zui vì A đã không bỏ tình thân tụi nó, như cái cách mà thầy đã dạy. Good Job A à, tuy tao có là nạn nhân của cái trò không bỏ tình thân ấy...

Tình hình là còn 5p hết giờ và em vừa viết xong tờ thứ 2. Nhỏ A kia sau khi đến tờ thứ 3 thì không xin nữa, làm em nhẹ nhõm vì nó mà xin nữa, em xiu ngay tấp lự. Vì em chưa có không bỏ tụi nó nên còn 5p cuối, em xin tờ thứ 3. Tới lượt em không bỏ tụi nó rồi anh eyyy. Vì tụi nó chỉ dừng wor tờ thứ 2, chưa đến tờ thứ 3 nên...thầy oi, con làm được rồi!!! Khi em viết xong chữ cuối cùng thì chỉ còn 2p nữa. Em thở phào nhẹ nhõm vì đã hoàn thành kịp lúc. Tranh thủ 2p ngắn ngủi còn lại, em ngồi rà soát lỗi chính tả, xem thử chỗ nào cần chỉnh sửa và chỗ nào cần bỏ đi. Thời gian là vàng bạc, không thể bỏ phí được.

Trông đánh báo hiệu hết giờ làm bài, em cảm thấy vô cùng nhẹ nhõm và sung sướng vì mình đã hoàn thành bài thi. Mấy cái thủ tục rườm rà như đếm bài, kiểm bài chắc anh biết rồi nên em không nói lại đâu! Sau khi giám thị xong nhiệm vụ, em chạy lon ton đi lấy cặp, cầm theo tờ đề và tờ giấy nháp chả biết dùng để làm gì đem bỏ vào cặp. Chạy tới chỗ con bạn, em kéo nó đi với em. Bước ra khỏi phòng thi, em nói to: Kết thúc rồi!!!! ...

Bạn đang đọc truyện *Tâm Tư Riêng Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 7

Tâm trạng bây giờ của em thật thoải mái quá đi. Sau 6 tháng ôn luyện chài mặt ra thì cuối cùng em cũng xong nhiệm vụ rồi. Bây giờ chỉ có ra và báo cáo với thầy Hiệu phó rằng mình đã làm như thế nào thôi. Em và nhỏ A là hai đứa ra sớm nhất của thành phố mình đó anh, vậy nên em và nó liền đi một mạch để tìm thầy Hiệu phó.

Thầy đang đứng ở kia, nói chuyện với các thầy khác. Thấy em và A, thầy liền vẫy lại. Thầy hỏi: Chỉ mới có hai đứa bây ra thôi hả?? Bọn kia đâu. Em nói với thầy là chắc chúng nó đang còn ở trong vì phòng tụi em được ra sớm. Xong cái một thầy ở trường khác túm em lại và hỏi em cho mượn đề. Em đưa cho thầy và thầy hỏi em có làm được không, thấy đề ra sao. Em nói là làm được và đề khá dễ. Thầy đọc đề, rồi nói em đọc thử những biến đổi của các nước ĐNA. Ôi, thầy à, thầy lại đụng trúng chỗ nhột của em rồi. Em đọc một mạch như bắn rap đó anh à! Thầy nghe và gật gù: Như vậy thì đậu rồi chứ còn gì nữa!. Em cũng mong vậy đó thầy oi!

Nhưng mấy đứa khác lại không giống em anh à. Tụi nó chết ở câu chiến dịch Thu Đông vì chúng nó chỉ ôn chiến dịch Việt Bắc. Ai dè, đời thật phũ à!

Rồi em nhìn thấy thằng K, nó cùng lớp với con T và con N bạn em. Nó thi Hóa cùng với 1 thằng tên y chóc nó, cũng tên K. Hai tụi nó khi ở trường cứ như hình với bóng ấy, làm em tưởng chúng nó... Nói chung, em có hỏi nó làm được không và nó vỗ ngực tự hào khoe rằng mình làm được câu cao điểm nhất. Nhưng lúc sau, nó sửa lại là câu cao điểm nhì anh à! Thằng này điêu vãi!

Sau khi cả đoàn đã tụ họp đông đủ, cả đoàn chúng ta di chuyển về khách sạn đó, anh có nhớ không?? Ừ thì trên đường đi, do không có sách vở cần đường nên em tự do di chuyển tâm tưởng của mình để tìm anh. Và em nhìn thấy anh đang đi cùng một cậu bạn, vừa đi vừa nói chuyện rất khí thế. Em vui lắm vì đã tìm được anh trong dòng người này, nhưng đồng thời cũng buồn lắm, vì chỉ vài tiếng nữa thôi, em sẽ không được gặp lại anh nữa! Nghĩ vậy, em tranh thủ những giờ phút còn lại để ngắm anh từ phía sau một cách lặng lẽ.

Anh hôm nay trông đẹp trai lắm đó. Tấm lưng của anh hơi gù thì phải đó nha, phải đứng thẳng lên chứ! Nhưng bóng lưng ấy rộng lắm, đôi chân dài của anh sai từng bước dài trên mặt đất. Anh ngầu lắm! Áo sơ mi trắng, giày bata, cặp kính cận, anh vẫn rất đẹp với và thư sinh hiền lành của mình. Hai tay anh ở trong túi quần, anh bước đi một cách thoải mái, không gò bó, không áp lực. Chỉ ngắm anh từ sau thôi cũng đủ để làm em xôn xang rồi. Anh à, đừng ác thế chứ! Anh cướp tim em rồi!

Về đến phòng, em nằm bẹp nguyên con trên giường, xóa đi những căng thẳng luôn hiện hữu trong 3 tiếng vừa qua. Bây giờ là 11h30, lại sắp đến giờ ăn trưa rồi, em lại sắp được gặp anh rồi. Điện thoại lại rung lên, thầy gọi đến. Nhanh thật, tụi em mới trở về thôi mà. Sau khi hỏi thăm mấy câu, dặn dò mấy điều, cuối cùng thì tụi em cũng đã có thể nghỉ ngơi rồi. Sau 15p nghỉ ngơi, thầy gọi đi ăn trưa. Em nhanh chóng bước đi đầu tiên, vì còn phải tìm anh nữa, sắp hết thời gian rồi.

Đến nửa cầu thang, em đã bắt gặp anh đứng bên cạnh bức tranh to ở sảnh, đang nói chuyện với 2 thằng K. Ai da, sao lúc anh mặc thường phục mà vẫn giữ nguyên cái nét đẹp thư sinh ấy thế! Anh à, em không chịu nổi đâu! Và hiện tại, em đang rất, rất, rất sung sướng vì anh, người con trai em yêu từ cái nhìn đầu tiên, đang ngồi bên cạnh em. Oaaaaaaa, ai đó hãy đánh em, đánh em thử xem nó là thật hay là mơ vậy? Nếu là mơ, xin đừng cho em tỉnh giấc.

Ồ, thật may là nó không phải là mơ. Bằng chứng đó là hơi ấm từ cơ thể của anh truyền sang em và mùi hương nam tính của anh đang bay thẳng vào mũi của anh. Một mùi hương nam tính nhưng nhẹ dịu, không quá nồng. Em sướng chết mất! Nhưng khi ăn cơm, chúng ta chẳng nói với nhau câu nào. Em nói chuyện với A, anh nói chuyện với K, hai đứa chẳng ai để ý đến người kia. Chết tiệt, cơ hội lớn vậy cơ mà!!

14h chiều, chúng ta lại gặp nhau. Đúng hơn là ở trên chiếc xe quen thuộc kia. Chúng ta sắp trở về thành phố thân yêu rồi anh ơi, nhưng đồng thời, em sẽ không được gặp lại anh nữa, buồn hết sức! Anh vẫn nhoi, lầy và bựa như hôm qua, vẫn chọc ghẹo khiến người ta cười đến phát điên, bắt anh ngậm miệng lại. Anh vẫn đứng với vai trò lơ xê, hình như anh rất thích chỗ đứng thần thánh ấy thì phải! Em cũng muốn đứng đó nữa! Nếu con A không cản em lại, chắc em đã xông ra đó rồi.

Các thầy bảo trước khi trở về, chúng ta sẽ được đi dạo phố đó anh! Chiếc xe di chuyển đến khu chợ, và không khí trong xe vẫn vui vẻ nhờ có anh. Sau đó, chúng ta được 15p đi xung quanh ngắm cảnh và mua đồ lưu niệm, thật ngắn ngủi quá đi!!! Mọi người ngay lập tức tản ra, và anh cũng vậy. Thoát một cái, em đã chẳng thấy anh nữa, nhanh và nguy hiểm quá! Anh à, nếu lần sau có biến mất, hãy nói em trước, đừng thoát ần thoát hiện như thế, cứ như ma vậy à...

Bạn đang đọc truyện *Tâm Tư Riêng Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 8

Hầy, chán quá đi!! Vì sao lại chán?? Vì quanh đây chả có gì để chơi cả. Sau khi mua quà rồi, em chẳng biết đi đâu cả. Đi trong vô thức, em lại nghĩ đến anh. Anh à, rốt cuộc anh đã đi đường vào để vào được tìm em vậy?? Trước đến giờ, em chưa từng yêu ai, cũng không nghĩ mình sẽ yêu. Nhưng nhờ có anh, em mới biết mùi vị của tình yêu nó như thế nào. Nhưng chỉ một lát nữa thôi, em và anh sẽ lại đi trên hai con đường khác nhau, không biết khi nào, hai con đường ấy mới lại giao nhau thêm một lần nữa. Em buồn lắm anh à!

Em đặt chân lên xe, nghĩ rằng mình là người đầu tiên về xe, nhưng không, anh đã ở đó rồi. Anh đang nằm trên một chiếc ghế, nằm nghe nhạc, mắt lim dim. Anh có biết tìm em đập nhanh thế nào không?? Em ngạc nhiên quá, thì ra này giờ anh ở đây sao?? Em mừng quá, lại được gặp anh nữa rồi. Lần này chỉ có 2 đứa ở đây thôi.

Nghe tiếng bước chân, anh mở mắt ra, đưa mắt tìm kiếm. Anh nhìn thấy em, em nhìn thấy anh, ánh mắt hai ta chạm nhau. Anh khẽ cười, em cũng cười đáp lại. Nhưng thực ra, con tim em muốn vỡ ra vì sung sướng. Nụ cười của anh tựa ánh mặt trời, nó đẹp và chói chang lắm. Nhưng em đâu dám nói ra những điều ấy, chỉ giữ riêng em thôi.

Em tiến về chiếc ghế quen thuộc, ngồi xuống và lấy trong cặp ra một cuốn sách. Đó là cuốn sách mà em rất yêu quý. Em ngồi đọc sách nhưng tâm trí vẫn dõi theo từng hành động của anh. Anh vẫn nằm đấy, tai có hai cái tai nghe, mắt lim dim. Chắc hẳn anh mệt lắm. Em cũng chẳng dám làm phiền, chỉ tiếp tục công việc đọc sách thầm kín của mình.

Một lát sau, mọi người bắt đầu trở về xe, tiếng nói chuyện làm anh tỉnh giấc. Anh ngồi hẳn dậy, vươn vai vài cái, ngồi tại chỗ cho tỉnh ngủ. Mắt anh vẫn còn díp lại với nhau, chưa thể mở hẳn ra. Nhìn mặt anh lúc đấy trông rất ngố và dễ thương. Anh có biết là mọi hành động của anh đã được camera giấu kín trên mặt em thu lại không?? Anh dễ thương lắm đó!

Mọi người tập trung lại khiến em không thể đọc tiếp cuốn sách đang dở dang nữa. Em lặng lẽ gấp nó lại và cho vào cặp, quay sang nói chuyện với con N bấy giờ đã ngồi cạnh em. Anh cũng nói chuyện với cậu bạn của mình, hai chúng ta hầu như không nhìn nhau. Em của bây giờ đang cười, nói vô tư, nhưng trong em, sự cô đơn đang bủa vây. Vì em sắp phải tạm biệt anh rồi, buồn lắm!

Chiếc xe lăn bánh trên con đường cũ trở về thành phố đất mẹ của em và anh. Mọi người có vẻ đã thấm mệt, ai nấy đều nằm ngủ, duy chỉ có anh là còn thức vì lúc này anh đã ngủ rồi. Em cũng thức, vì ngủ trên xe là chuyện khó đối với em. Thăng ĐK (để phân biệt với thăng AK cùng lớp em) nằm ngủ với một gương mặt không thể nào trút ss hơn nữa. Thăng AK ngồi trên, nhìn thấy cảnh đó liền lôi điện thoại ra, bắt lại cái khoảnh khắc ngàn năm có một ấy. Em nhin cười, tưởng tượng đến khuôn mặt của thăng ĐK khi nhìn thấy bức ảnh tuyệt tác đó. Trông sẽ vui lắm đây! Bất chợt, em có cảm giác có người đang nhìn mình và quay sang, em thấy ánh mắt của anh đang chiếu vào em. Ánh mắt của hai ta vừa chạm nhau, anh đã quay đi. Tìm em lại thức liên hồi. Em có thể coi đó là dấu hiệu không??

Đã đến nơi em và bọn bạn phải xuống rồi, tiếc lắm anh à. Em buồn xo vì phải bước xuống xe, trong lòng có chút không cam. Nhưng biết sao được, chúng ta chỉ giao nhau duy nhất một lần, biết đến khi nào, đường đời chúng ta mới giao nhau thêm một lần nữa? Em tranh thủ ngắm anh lần cuối trước khi xuống xe, anh đang chăm chú nhìn hai thăng K kia mà không biết em đang nhìn anh. Nào, xuống thôi! Khi em đi xuống, em có cảm giác anh đang nhìn theo. Bước xuống rồi, em ngoảnh lại, môi nở nụ cười, lòng đau nhói. Chắc anh không biết em đang cười ai đâu nhỉ! Cửa xe đóng lại, bánh xe bắt đầu lăn. Chiếc xe chạy đi xa dần, em vẫn đứng đó cho đến khi chiếc xe khuất dạng. A kéo em đi. Có lẽ chúng ta chỉ đến thế thôi. Tạm biệt anh nhé...

Bạn đang đọc truyện *Tâm Tư Riêng Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 9

Hôm nay là ngày em đi học lại sau khi tạm biệt anh, mối tình mới chớm nở của mình. Thành thật mà nói, em đã tính hỏi AK xem anh là ai, ở đâu, có mối quan hệ gì với nó. Nhưng một phần do ngại, một phần vì em cũng không muốn, nên em đã không hỏi. Cô chủ nhiệm hỏi thăm em, em chỉ cười. Thầy bồi dưỡng hỏi em, em chỉ nói cho qua. Thầy cô giảng gì, em cũng không nghe, vì tâm trí em chỉ có anh thôi.

Nhưng em không thể giữ tâm trạng này lâu được. Vì thầy liên tục hỏi, em phải cố nhớ ra những gì mình đã làm hôm qua nên trong một khoảng thời gian khá dài, em đã quên mất việc mình đang buồn vì ai. Vì cương vị là lớp trưởng, em không thể chảnh mắng, luôn phải đôn đốc cả lớp học tập, làm việc bù cho hai hôm nghỉ, chép lại bài,...Phải nói là hôm nay, em đã hoàn toàn quên mất anh.

Chiều về, em chợt nhớ ra là mình đã quên mất anh rồi. Thực chất, em chỉ muốn quên luôn cho rồi, nhưng tâm trí em không cho phép điều đó, và em cũng không thể ép buộc mình làm điều đó được. Em lại tiếp tục tương tư anh, người con trai với vẻ đẹp thư sinh mà em luôn kiếm tìm. Tâm trạng của em hôm nay không được tốt, đùng đâu hỏng đó, tất cả chỉ vì anh.

Tối là khoảng thời gian em bận rộn với việc học hành. Em mong rằng, sự bận rộn ấy có thể giúp em quên được anh. Nhưng cứ nhìn vào trang sách, nụ cười chói chang của anh lại hiện ra, hình bóng của anh lại hiện ra trước mắt. Em điên mất thôi! Em chợt nghĩ: Liệu mình không đi thi thì có phải đỡ hơn không? Nhưng chuyện đã xảy ra rồi, em không thể nào chối bỏ hiện thực này được. Điên đảo vì một người con trai là điều mà trước giờ em chưa từng bắt gặp nơi mình. Những đứa bạn em tương tự người này, nhớ nhưng người kia, nhìn chúng nó, em chỉ hy vọng mình sẽ không như chúng nó. Nhưng giờ đây, chính em lại trở nên điên dại như tụi nó, không thể kiểm soát chính bản thân mình. Anh à, em nhớ anh nhiều lắm. Người con trai em không hề quen biết...

Bạn đang đọc truyện *Tâm Tư Riêng Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 10

Đã 1 tuần kể từ cái ngày hôm ấy. Em đã có chút ít gì đó có thể gọi là quên anh, nhưng tình cảm của em thì vẫn còn đó. Em vẫn điều hành mọi việc trên lớp bình thường, sinh hoạt ở nhà bình thường. Duy chỉ có việc quên anh là không được bình thường. Nói thì dễ đấy, nhưng làm thì khó, và bản chất thì em cũng chẳng muốn quên anh. Nhưng tình thế của em không cho phép, nên em tự dần lòng, mỗi ngày sẽ quên anh một ít.

Đang trong giờ học Văn, bỗng thầy của em gọi em ra. Thầy báo với em là kết quả học sinh giỏi đã có rồi. Em được 15 điểm đó anh à! Chính bản thân em cũng bất ngờ vì điểm của mình cao như vậy, liền mượn tờ giấy kết quả để xem. Em đứng thứ 15, kinh thật! Nhưng bọn đứng trên em cũng kinh chẳng kém. Nhỏ T ở trường PBC lại đứng đầu danh sách, điểm của nhỏ là 17,75. Em nhủ mày khó chịu, kỳ này giải nhất chả tuột đi đâu khỏi tay nó rồi. Thật là bực mình quá đi! Hòì thi thành phố, nó đã giật mất cái giải nhất của em rồi, giờ lại đến giải tỉnh. Asssss, điên quá mà!!!

Nhưng điều khiến em bực mình hơn cả đó chính là chưa xác định được giải của em mặc dù em đã đậu. Thầy bảo em đang ở mức giải Nhì hoặc giải Ba. Thú thật, em vẫn muốn giải nhất, nhưng em hy vọng là mình sẽ được giải nhì.

Đột nhiên, em nghĩ đến anh. Không biết vào giờ này ở đó, anh đã nhận được kết quả chưa?? Liệu anh được bao nhiêu điểm, có đậu không và đậu giải gì?? Làm ơn ai đó hãy nói cho em biết đi!!

Nghe nói, nếu đậu thì sẽ được nhận thưởng ở phòng GD. Nếu anh đậu, em sẽ được gặp lại anh rồi. Lần này, em sẽ không trốn tránh anh nữa, mà sẽ thẳng thắn đối mặt với tình cảm của mình và đối với anh. Em cầu mong rằng anh sẽ đậu, để ta lại được gặp nhau thêm lần nữa...

Bạn đang đọc truyện *Tâm Tư Riêng Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 11

Hôm nay đã có kết quả chính thức rồi đó anh à! Em đậu giải Nhì đó! Thật là hạnh phúc quá đi!! Cả lớp ôm em gào thét và chúc mừng em khiến em cảm thấy rất vui và hạnh phúc. Thắng AK cũng đậu giải Nhì và tất nhiên, mấy con bạn lớp em cũng xúm lại quanh nó bày trò xin chữ kí. Hôm nay quả thật là một ngày vui đối với em. Bố mẹ, thầy cô, bạn bè đều mừng cho em, thậm chí bố mẹ còn dẫn anh em em đi ăn mừng nữa cơ. Thầy nhìn em bằng con mắt tự hào anh à! Hôm nay là một ngày quý giá đối với em.

Tuy rằng rất vui và hạnh phúc, nhưng em vẫn lo lắng, nôn nao trong lòng. Đừng hỏi em nguyên nhân nào khiến em lo vì đó chỉ có thể là anh. Em lo lắm, tự hỏi mình không biết anh có đang vui như em không?? Liệu anh có đậu không, đậu giải gì và liệu anh có được đi nhận giải không?? Những câu hỏi đó khiến cho tâm trí em không tập trung vào việc mà em đang làm ngày hôm nay. Vui thì vui, nhưng nỗi lo vẫn còn đó.

Em rất muốn hỏi AK rằng anh dạo này thế nào. Nhưng do ngại nên em chẳng dám mở lời. Em đã nghĩ một ngày nào đó chúng ta sẽ gặp lại, và em luôn coi đó là động lực. Mong muốn được gặp anh đã trở nên mạnh mẽ hơn qua từng ngày. Cứ thế, tháng 4 lại đến rồi...

Bạn đang đọc truyện *Tâm Tư Riêng Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 12

Đã gần hết năm học rồi anh à. Đã đến lúc chúng ta bước vào kì thi học kì II, thể hiện tất cả những gì chúng ta đã học được trong 1 năm vừa qua. Dạo này công việc của lớp, của Đoàn và của bài vở khiến em bận rộn cả ngày, đến thời gian ngủ còn không có. Cuối tháng 4 vừa qua, tụi em đã nhận được đề cương ôn tập học kì và ngay lập tức, cả lớp đã tiến hành phân chia người soạn cho từng môn. Em đảm nhiệm môn Lịch Sử và môn Tiếng Anh. Việc phải soạn 2 môn học, việc lớp, việc học thêm, cộng thêm công việc của lứa đoàn viên mới đã khiến cho em không còn thời gian nghĩ đến anh nữa. Thú thật là tháng 4 vừa rồi, em hoàn toàn đã quên mất anh.

Hôm nay, cô chủ nhiệm kiểm tra đề cương của các môn học. Sau khi đã chắc chắn không môn nào bị bỏ sót, cô dặn dò cả lớp vài ba câu rồi cho tụi em về. Trên đường đi, ánh nắng mặt trời chói chang báo hiệu rằng kì nghỉ hè sắp đến, và đã đến lúc chúng em phải đưa ra quyết định cho tương lai của mình. Cả lũ đi bên cạnh nhau, không ngớt lời bàn bạc về các trường cấp 3 trong vùng mình đó anh. Em cũng đang còn do dự lắm, vì em chưa quyết định được điều gì cho tương lai mình cả.

Bây giờ, em đang ngồi bên bàn học, trước mặt là xấp đề cương dày cộm. Ngao ngán nhìn chúng, em khẽ thở dài. Kì thi thì sắp đến rồi, mà em vẫn chưa làm được gì. Rồi chẳng bao lâu nữa, tụi em sẽ làm lễ tổng kết, lễ ra trường cho học sinh. Em chợt nhận ra, thời gian cấp 2 của mình sắp hết rồi. Sau 3 tháng hè, mình sẽ trở thành học sinh cấp 3, được mặc tà áo dài trắng, mang dáng vẻ của một nữ sinh trưởng thành. Điều đó làm em thấy lo. Em chưa sẵn sàng để trở thành người lớn. Lũ bạn đã có những kế hoạch riêng cho mình, còn em thậm chí còn chưa biết mình sẽ học trường nào. Em lo nhiều lắm, anh à! Lo nhiều thứ mà chả biết tâm sự với ai, vì mọi người đều bận rộn với cuộc sống riêng của mình. Bây giờ, em lại ước rằng: Ước gì anh ở đây lúc này...

Bạn đang đọc truyện *Tâm Tư Riêng Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 13

Hôm nay là ngày có kết quả thi học kì đó anh à. Điểm của em rất tốt, không có môn nào đáng lo cả, em vẫn giữ phong độ như những ngày đầu bước vào cấp 2, thậm chí còn tăng lên nữa kìa. Tâm trạng của em hôm nay rất tốt, tất cả đều nhờ vào điểm hết cả đấy.

À, hôm nay cũng là ngày tụi em tiến hành xếp loại hạnh kiểm đó anh. Mọi công việc bài vở đều đã xong đâu vào đó, đến trường cũng chỉ để ngồi chơi thôi nên tụi em quyết định sẽ dùng những ngày tháng còn lại của cấp 2 để tạo ra những kỉ niệm đẹp nhất. Vì vậy, sau 30p ngồi làm việc nhanh chóng, cuối cùng, những ngày tháng còn lại của tuổi cấp 2 cũng bắt đầu.

Vì đã là học sinh năm cuối nên cho dù tụi em có quậy phá đến như thế nào, thầy cô cũng chẳng trách móc. Điều này chắc anh biết rõ, vì anh cũng từng trải qua mà. Quậy phá, ăn quà, trêu chọc,..., dường như hôm nay được sinh ra là để cho lớp em nghịch ngợm. Chúng em dành từng giây phút quý giá để ở bên nhau, trao cho nhau những nụ cười, gửi gắm những tâm tư thầm kín và tạo ra những kỉ niệm đẹp.

Lớp em hôm nay thực sự rất vui. Đang giữa giờ học, chúng nó hiên ngang xin cô đi ra ngoài, nhân lúc bác bảo vệ không để ý lên ra ngoài và mang vào lớp rất nhiều bánh kẹo. Đã vậy, chúng nó còn mời cô ăn chung cho xôm nữa. Cô cũng chịu chơi, bay vô ngồi ăn chung với học sinh, cười nói đủ kiểu. Đến nhà Toán, cả lớp đua nhau lên chụp hình với thầy, tạo đủ mọi kiểu dáng khác nhau. Chúng em còn tranh thủ kí lên áo sơ mi của nhau, coi đó như là một kỉ vật như để chứng minh rằng, chúng em đã từng là một tập thể, sống chung với nhau 4 năm dưới ngôi trường này. Chiếc áo đó bây giờ vẫn đang được treo một cách trang trọng trong phòng của em, trên đó chỉ chít những chữ kí của lớp. Còn cô chủ nhiệm, phải năn nỉ mãi cô mới chịu kí cho, thật nhọc công quá mà! Tuy vậy, lớp em vẫn rôm rả tiếng cười nói, không bao giờ cái sự sôi nổi ấy biến mất. Chỉ còn 5 ngày nữa thôi, lễ tổng kết sẽ đến, và đến lúc đó, chúng em sẽ không còn được nói cười như vậy nữa...

Bạn đang đọc truyện *Tâm Tư Riêng Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 14

Còn 3 ngày nữa là đến lễ tổng kết. Hôm nay, cô chủ nhiệm phát cho tụi em giấy chứng nhận nghề và tờ khảo sát nguyện vọng cấp 3. Chắc ở trên đó, anh cũng nhận được rồi chứ??? Cô chỉ cho tụi em nhìn giấy chứng nhận một xú, rồi sau đó, cô thu lại ngay, bảo là phải kẹp nó vào Học bạ. Sau đó, cô phát cho tụi em một xấp giấy tuyển sinh của các trường cấp 3, bảo tụi em hãy suy nghĩ thật kĩ rồi điền vào tờ khảo sát.

Em hiện giờ đang ngồi cắn bút, bên cạnh là 2 tờ giấy tuyển sinh của 2 trường mà em thích nhất: BL và chuyên BL. Cô của em nói rằng điểm số của em dư sức vào BL và nếu thi vào chuyên thì có thể đậu. Em hoang mang quá!! Em rất muốn vào chuyên Anh của CBL, nhưng vấn đề học hành lại khiến em lo sợ vì nghe bảo CBL học rất nặng. Một phần cũng là do em lười thi cử. Em muốn vào 10A1 của trường BL là lớp thí điểm học chương trình Tiếng Anh mới của Bộ GD. Vào BL thì không phải lo nghĩ về thi đâu vào, trường cũng là trường có tiếng, học hành không đến nỗi, nếu vào thì sẽ đảm bảo. Rõ ràng BL quá tiện so với CBL. Nhưng em vẫn muốn vô CBL. Aaaaa, em phải làm sao đây!!!

Thằng AK quyết định vô chuyên Hoa của CBL, thằng ĐK lớp bên cùng thế. Hai thằng này đi đâu cũng có nhau, làm người ta nghi ngờ về giới tính thật cũng như sở thích thầm kín của 2 tụi nó. Mà chuyện này thì có liên quan gì cơ chứ?? Điều liên quan ở đây là em đang rất bối rối. Anh hai của em học chuyên Toán CBL, nếu vào đó, anh ấy sẽ là tiền bối của em. Có anh hai chỉ bảo thì em cũng không sợ, nhưng ước mơ vào được trường BL đã luôn thường trực trong em từ ngày em học cấp 1. Anh hai không ép em phải vào CBL, anh bảo em cứ tự do lựa chọn trường mà em muốn. Bất chợt, em nghĩ đến anh. Không biết với lực học của mình, anh sẽ vào trường nào nhỉ??

Sau một hồi đắn đo suy nghĩ, em đã quyết định tuân theo ước mơ của mình - lớp 10A1 trường THPT BL. À quên nói, nếu muốn vô được A1 thì phải thi một bài đầu vào để kiểm tra năng lực ngoại ngữ. Tuy có phiền nhưng nó vẫn đỡ hơn là phải thi 4 môn để được vào CBL. Viết xong hàng chữ cuối cùng, đặt bút kí tên mình vào tờ giấy và nộp cho cô, em thở phào nhẹ nhõm. Trên đường về, lòng em vẫn vương một điều: Liệu anh có lựa chọn giống em không???

Bạn đang đọc truyện *Tâm Tư Riêng Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 15

Ay da, thời gian trôi nhanh quá, mới đó mà đã sắp kết thúc năm học rồi. Ngày mai, trường em sẽ làm lễ tổng kết và lễ ra trường cho học sinh cấp 2 rồi. Quảng thời gian 4 năm bên nhau sắp hết thật rồi anh à. Chỉ ngày mai thôi, tụi em sẽ được mặc bộ áo tốt nghiệp, tay cầm cầm bằng khen, khóc sướt sùi, sụt sùi bên nhau, trao cho nhau những lời hứa, những câu nói an ủi. Tuy đã nghĩ đến việc này rồi nhưng sự thật là, em vẫn buồn lắm anh à.

Hôm nay lớp em không còn sôi nổi như những ngày qua nữa, mặt mũi đứa nào trông cũng thoáng vẻ buồn buồn. Hẳn chúng nó cũng biết rằng chỉ sau ngày mai thôi, chúng nó sẽ không còn được gặp nhau nữa, mỗi đứa sẽ có một con đường riêng của mình. Vì vậy, chúng nó không ồn ào, không náo nhiệt, chỉ yên lặng ngồi một chỗ. Đứa nào cũng có một cuốn sổ lưu bút của riêng mình. Chúng nó đi khắp lớp nhờ bạn bè kí vào đó và cho chúng nó xin mấy dòng lưu bút. Có đứa còn sụt sùi khóc nữa, một số đứa khác vì là con trai nên cố gắng cầm nén. Rồi chúng nó ra ngoài mua đồ ăn vào, bất chấp nội quy mở tiệc ngay ở trong lớp. Cuối giờ, cả lớp quây lại thành một vòng, em đứng ở giữa, chúng em hát bài hát truyền thống của lớp: Lớp chúng ta đoàn kết.

Lớp chúng mình rất rất vui

Anh em ta chan hòa tình thân

Lớp chúng mình rất rất vui

Như keo sơn anh em một nhà

Đầy tình thân quý mến nhau

Luôn thi đua học chăm tiến tới

Quyết kết đoàn, giữ vững bền

Giúp đỡ nhau xứng đáng trò ngoan

Sau khi hát xong, cả đám xúm lại ôm chặt nhau. Cái ôm tập thể thật ấm áp và xúc động. Chúng em dù muốn khóc nhưng vẫn cố kìm nén để ngày mai sau khi kết thúc, chúng em sẽ khóc cho khuây khỏa. Cảnh chia ly lúc nào cũng đau lòng cả...

Bạn đang đọc truyện *Tâm Tư Riêng Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 16

Thời gian trôi nhanh quá! Mới đó mà hôm nay đã là lễ tổng kết rồi. Ở trường anh, người ta đã làm lễ tổng kết chưa nhỉ? Em thực sự rất muốn biết. Ngày hôm nay là ngày cuối cùng chúng em được ở bên nhau, được gặp thầy cô, được các thầy cô đưa ra những lời khuyên về tương lai và cũng là lần cuối cùng, chúng em được mặc bộ đồng phục, thứ đã gắn kết cả lớp trong 4 năm vừa qua.

Tối hôm qua, em không ngủ được. Em hồi hộp và nôn nao trong người lắm. Em đã chuẩn bị đồ đạc tươm tất, ủi quần áo phẳng lì nên giờ chả có gì để làm cho quên đi sự hồi hộp này. Tính ib cho lũ bạn mà sợ làm phiền chúng nó nên thôi. Chắc chúng nó cũng đang lo lắng lắm. Em nghĩ về 4 năm vừa qua. Năm đầu bỡ ngỡ, năm thứ 2 điềm tỉnh, năm thứ 3 quậy phá và năm thứ 4 xúc động. Năm học nào cũng có cái giá riêng của nó và mọi thành viên trong lớp đều đã có với nhau những kỉ niệm đẹp. Chúng ta không phải hối tiếc về điều gì cả.

Khoác lên người bộ đồng phục phẳng phiu, đầu tóc buộc cao gọn gàng, trông em thật perfect. Khẽ vuốt lên bộ đồng phục, em tự nghĩ: Hôm nay là lần cuối cùng mình được mặc nó rồi! Xách cặp chạy lon ton ra khỏi nhà, không quên câu chào mẹ đi học, em mong rằng hôm nay sẽ là một ngày có ý nghĩa trong cuộc đời mình.

Khi đến nơi, chỉ mới có vài ba đứa trong lớp học. Nhìn mắt tui nó đũa nào cũng hơi hoe đỏ, chắc tối hôm qua tui nó khóc nhiều. Em tiến đến, vỗ vai từng đứa một, bảo tui nó: Thôi nào, vui lên, ngày cuối rồi mà. Tẹo tao sẽ hy sinh vì lợi ích chung, bao tui mày đi ăn vậy. Hôm nay không no không về!

Khi cả lớp đã đông đủ, chúng em xếp đội hình chụp một bức với đồng phục trước, rồi sau đó, cả lũ đi mặc áo tốt nghiệp. Mặc lên người chiếc áo màu xanh cùng với chiếc mũ ấy, em mới cảm nhận được sự hồi hộp đang trào dâng trong mình anh ạ. Cảm giác khó chịu lắm!

Mọi thứ diễn ra đúng với quy trình một buổi lễ tổng kết: văn nghệ, chào cờ, đọc báo cáo tổng kết, lãnh đạo các cấp phát biểu, đọc quyết định khen thưởng, phát thưởng, phát bằng tốt nghiệp. Mọi thứ diễn ra thật chậm nhưng đối với em, thời gian trôi nhanh quá. Đến khi em đại diện khối 9 lên đọc cảm tưởng trước khi ra trường, em có cảm giác lòng mình đang trào dâng lên một thứ cảm xúc khó tả. Thì ra đây là cảm xúc của các anh chị khi ra trường sao...

Em đọc tờ giấy đã được biên soạn sẵn, trong lòng cảm thấy không vui vì đây không phải cảm xúc của em. Tuy tờ giấy toàn những lời văn chương, song đó không phải thứ cảm xúc em đang có lúc bấy giờ. Em nghe thấp thoáng tiếng khóc thút thít từ đâu đó vọng lên. Khóc cái gì chứ, mày làm tao cũng muốn khóc theo rồi! Đọc xong tờ giấy, em ngửng đầu cao và tiến bước về phía các thầy cô đang ngồi. Họ đều ngạc nhiên không biết em muốn làm gì. Thầy cô à, đây mới là cảm xúc của em!

Cảm ơn thầy cô vì tất cả những gì mọi người đã làm cho em! Em cảm ơn mọi người rất nhiều! Em yêu mọi người rất nhiều! Cảm ơn mọi người vì tất cả!

Em dùng toàn bộ sức lực của mình gào lên như vậy. Có cảm giác má mình ươn ướt và nóng hổi, thì ra mình đã khóc. Em cúi đầu thật thấp trước những người đã 4 năm chèo lái chúng em trên những chuyến đò qua con sông kiến thức. Cúi đầu với tất cả lòng thành kính mà em dành cho họ. Em cúi đầu, tiếng nấc nghẹn ngào vẫn cứ tiếp tục, không chịu dừng lại. Toàn bộ học sinh khối 9 đều đứng dậy, cúi đầu theo em. Có nhiều đứa khóc, em cảm nhận được. Riêng lớp em, chúng nó đều đã ướt nhoe mí mắt rồi. Ôi cái bọn này!

Thầy cô cũng khóc. Họ cảm thấy bất ngờ và xúc động thì phải nhỉ! Thầy Hiệu trưởng đứng lên và xoa đầu em. Bàn tay thầy thật ấm áp. Thầy cảm ơn em và khối 9 vì những gì mà tui em đã cống hiến cho trường. Thầy thật tuyệt vời. Sau đó, em đứng thẳng lưng và nở một nụ cười. Em quay lưng đi và bước về chỗ một cách dứt khoát. Cả lớp xúm lại ôm chặt khiến em không thể thở nổi! Ấy dà, tui bây ít ra cũng phải cho tao ít Oxy chứ! Nhưng em vui lắm!

Cả lũ ôm nhau đứng khóc...

Bạn đang đọc truyện *Tâm Tư Riêng Em* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 17

Lễ tổng kết kết thúc trong nước mắt anh ạ! Chủ yếu là dung dịch nước muối của lớp em cả. Tụi nó khóc như mưa, em cũng vậy. Nghĩ đến chuyện từ mai sẽ không được gặp nhau nữa thì ai mà chịu nổi. Cô chủ nhiệm của tụi em bị tụi em bao vây và ôm cứng. Cô cũng khóc nữa, mắt cô đỏ lấm. Rồi sau đó, tụi em lại dàn hàng để chụp ảnh, lần này có cả cô nữa. Tất cả mỉm cười thật tươi và đồng loạt tung mũ lên. Tách!!!

Sau đó, em dẫn mọi người đi ăn. Vì cô còn phải đi họp nên cô sẽ đến sau. Cả lũ đến quán mà chị chủ quán đã chai mặt cả lớp, bao trọn quán và bắt đầu hành trình phá phách của mình. Chúng nó tính gọi đồ ăn mà đợi cô đến rồi mới ăn nên trước hết, tụi nó bảo chị chủ quán bật nhạc lên để Phê cần và bắt đầu đập phá. Chị chủ quán cũng dễ, lớp em lại là khách quen nên cũng hùa vô quậy luôn. Tụi nó bày đủ trò để quậy, quên đi rằng mới nửa tiếng trước, cả lũ còn ôm nhau khóc như mưa.

Cô chủ nhiệm đến rồi, bắt đầu tiệc thôi! Chúng nó gọi cơ man nào là đồ ăn, có đĩa còn chơi sang, đặt nguyên cái bánh to dùng rồi lấy kem trét lên mặt đĩa khác. Mặt của đĩa nào cũng dính đầy kem, thậm chí cô chủ nhiệm cũng chịu chung số phận nữa. Rồi mỗi đĩa một cái điện thoại, đưa nhau chụp ảnh với đủ các kiểu đáng dị khác nhau. Đồng đồ ăn chúng nó gọi ra, chỉ trong chốc lát đã sạch hết veo. Đúng là cạn gối với lũ này anh ạ! Và tất nhiên người chi trả là em (đầu khổ vãi T.T).

Ăn uống no nê rồi, cả lũ xách nhau đi hát karaoke. Lần này thì cả đám góp tiền lại để trả, chứ không em phá sản mất. Vô đến nơi, chưa gì tụi nó đã sôi sục chạy nhảy lung tung trong phòng chỉ để đoạt được...cái điều khiển và cái micro. Trong lớp em, phân nửa con gái là ARMY nên tụi nó lần lượt bật hết tất cả các hit của BTS từ trước đến giờ. Khổ thân lũ con trai, chúng nó chỉ biết ngồi chịu trận trước những fan cuồng K-pop này. Tụi em gào rống hết cỡ, vừa rống vừa múa minh họa theo BTS một cách bản bựa. Toàn một lũ hâm! Sau khi hát chán chê, tụi nó trả lại micro cho lũ con trai và lại...đi kiếm đồ ăn. Rõ ràng chúng nó vừa mới ăn cách đây chưa được 30p mà đã lại đi ăn tiếp rồi. Tuy thân cũng là con gái nhưng em khiếp sợ cái bụng không đầy của tụi nó.

Cuộc vui nào thì cũng phải đến hồi kết thúc. Tuy rằng không hề muốn xa nhau chút nào nhưng cũng đã đến lúc mỗi đứa phải trở về nhà của mình. Và thế là cuộc chia tay suốt nước mắt lại tiếp tục diễn ra part 2 rồi. Lần này dự báo diện tích ngập lụt sẽ lên đến toàn tỉnh. Ôi thôi nào, chúng mày đừng khóc nữa, lại làm tao muốn khóc theo rồi. Ừ thì tình hình là cả lũ đang ôm nhau khóc rầm rức trong phòng Karaoke. Tội chưa, có phải không còn gặp nhau nữa đâu! Chỉ là mọi chuyện sẽ khó khăn hơn thôi. Đứa nào nước mắt nước mũi cũng chảy tèm lèm, giọng khàn không ra tiếng mà vẫn cố nói ra những lời hứa của mình. 4 năm trôi nhanh quá, điều hối tiếc của chúng em duy nhất đó là không trân trọng quãng thời gian trước đó ở bên nhau, chỉ đến lúc đã xa nhau rồi thì mới biết hối tiếc. Liệu anh ở đó có giống như chúng em bây giờ, nước mắt chảy dài tới háng, nước mũi chảy lòng thòng không?? Anh à, quãng đời học sinh cấp 2 của chúng ta, kết thúc rồi...

Bạn đang đọc truyện *Tâm Tư Riêng Em* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 18

Oaaaa, sung sướng chết mất!!!! Sau bao nhiêu tháng trường kỳ làm địa chỉ facebook của anh trong vô vọng thì cuối cùng, hôm nay, em cũng đã tìm thấy anh rồi!!!! Hoan hô!!! Hôm nay là ngày sung sướng nhất cuộc đời em rồi. Em có nên mở tiệc ăn mừng không, hay là đánh dấu ngày này trong cuốn lịch của em và đem bỏ nó vào trong tủ kính??? Nói chung là, em của bây giờ đang rất sung sướng!!!

Nói đúng ra thì không phải em tìm info của anh đâu, mà là em tình cờ nhìn thấy avt của anh khi đang lướt trên bảng tin của mình đấy! Ôi cuộc đời em đã nở ra rồi. Em lướt qua anh một cách ngẫu nhiên và ngay lập tức, em dừng lại. Em nghĩ: WTF?? Có khi nào mình bị hoa mắt không?? Ngay sau đó, em lướt lên và tìm em như muốn vỡ tung vì sung sướng. Trong bức ảnh đó là khuôn mặt của người mà mấy tháng nay, em đã nhớ nhung suốt và gần như em đã quên mất trong tháng 4. Làn da trắng, mái tóc Hàn Quốc, mắt to, cặp kính cận ngồi trên sống mũi, mũi cao, làn môi mỏng và có màu hồng! Nói chung là chuẩn soái ca rồi anh ơi! Đặc biệt, anh còn đang tạo một cái dáng kun ngầu nữa. Trên avt anh ghi dòng caps: Thấy quen không??

Tất nhiên là quen rồi!!! Quá quen đi chứ lại!! Ai có thể quên một con người là món quà của Thượng Đế chứ!! Em cảm thấy vô cùng sung sướng, hét vang ầm trời nhưng ngay lập tức, em khựng lại vì một vấn đề. Em đối với anh không hề quen biết, chỉ có chút ấn tượng khi đi thi thì làm sao em có cơ hội để tiếp cận anh đây??? Em phải làm sao??? What should I do????

Em phải làm gì bây giờ đây?? Nhìn anh hoài mà không biết chán, nhưng cũng đồng thời nghĩ cách hoài mà không tìm ra...Hay bây giờ em đánh liều comment vào avt của anh nhỉ?? Liệu anh có nhận ra em không?? Liệu sau đó em có làm thân được với anh không, có cơ hội biến anh thành con rể mẹ em không??? Thôi thì được ăn cả, ngã về không vậy. Em run run với tay ra bàn phím, ngón tay trượt trên những con chữ, em đánh ra nỗi lòng của mình:

Quen chứ :3

Bạn đang đọc truyện *Tâm Tư Riêng Em* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 19

Sau khi đăng cái cờ mờ tỏ chết chóc ấy, tim em đập thình thịch, chân tay run rẩy, em thậm chí còn không dám tin mình vừa làm cái chuyện tày trời đó. Tự nhiên đi cmt ảnh của một người xem không quen biết, đã vậy lại còn cmt theo kiểu lầy lội. Phen này chắc anh chẳng quan tâm đâu nhỉ??

Nhưng hiện thực lại đi ngược lại với suy nghĩ của em. Bằng chứng là sau đó chưa đầy 30s, thông báo hiện lên là: NVQ đã trả lời bình luận của bạn về ảnh của anh ấy. Em ngạc nhiên quá! Thì ra NVQ là tên của anh à. Một cái tên nghe thật lạ nhỉ! Nhưng đối với em, nó rất đáng trân trọng, vì nó là tên của người mà em đã rờn rã tìm trong hơn 2 tháng trời. Và bây giờ đây, người ấy đã xuất hiện trước mặt em rồi. Vẫn cái sự hồi hộp lúc nãy, à không, nó tăng lên một chút nhĩ, tay em run run bấm vào thông báo ấy với tâm trạng: Không biết anh sẽ rep gì đây???

Hiện thực tuy rất toẹt vời nhưng đồng thời cũng rất phũ phàng. Và trường hợp mà em muốn nói đến ở đây chính là anh, cái con người đáng ghét kia. Khi bức ảnh nháy nhura của anh hiện ra, em lập tức lướt xuống dòng cmt của mình. Ở đó có một câu trả lời đã khiến em hồi hộp trong chốc lát nhưng cũng ngay lập tức tụt mod trong nháy mắt. Anh trả lời:

MÌNH CÓ QUEN BIẾT NHAU KHÔNG??

Aaaaaaa, thật là tức chết quá đi!!! Thật hay đùa vậy?? Không quen biết sao cmt hả cha nội, ông nghĩ tôi rảnh lắm hả?? Rảnh cái qq ấy!! Em đang rất, rất, rất bức mình. Anh không thể hỏi một câu nào đó cho nó lịch sự hơn thay vì hỏi huych toẹt ra như vậy hả?? Anh có biết câu hỏi đó làm em xấu hổ và ngại đến mức nào không?? Thật là điên quá!!! Tay nhanh hơn não, em nhấn vào đó và trả lời lại:

Chắc lơ xe của ngày hôm ấy quên tớ rồi :)))

Phải, đó chính là gợi ý dành cho anh đấy tên ngọc, cộng thêm cái icon hăm kia là biết tôi đang bức tới cỡ nào rồi đúng không?? Vui lòng nhận ra tôi giùm đi!!!!

Quả thật từ lơ xe đã có tác động lớn đến anh. Em rep như vậy và ngay sau đó, anh đã trả lời lại em. Anh nói: A, có khi nào cậu đi cùng xe với tớ không??. Tất nhiên rồi, không cùng xe sao em biết anh là lơ xe. Em rep lại: Ủ, hôm đó tớ mặc áo xanh lam. Tớ là cái con nhỏ ngồi im im ở phía sau đó!. À à, tớ nhớ ra rồi. Ủ, rất vui khi được gặp lại cậu.

Oaaaa, anh còn nhớ em kìa, hạnh phúc quá đi!!!!!! Làm sao để có thể diễn tả hết niềm vui của em bây giờ đây!! Nói tóm gọn thì cảm xúc của em đang được bùng nổ như pháo hoa bắn đêm giao thừa ấy!! Nhiều màu sắc lắm!!! Mọi thứ bung tỏa ra khiến em không kìm lại được mà ngồi cười như một con điên. Sau đó, em còn chạy lung tung khắp nhà và gào rú ầm trời khi anh cmt lại: Ib khơi chuyện xưa nào!.

Hôm nay là ngày may mắn nhất cuộc đời em!!!!!!

Bạn đang đọc truyện *Tâm Tư Riêng Em* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 20

Sau một hồi tâm sự với anh thì mới biết được, anh đang muốn thi vào chuyên Toán của trường CBL, mà đó lại chính là ngôi trường mà em đã từng từ bỏ nữa chứ. Áuuuuu, không muốn đâu!!!! Còn tưởng anh sẽ vào BL với em chứ!!! À mà thôi cũng đúng, một đứa đi thi HSG Toán như anh thì không lẽ nào lại không muốn vào một ngôi trường đúng theo ước mơ của mình. Đó cũng là chuyện thường tình. Nhưng em vẫn không thể chấp nhận được. Anh à!!!

À mà sau đó thì chắc anh cũng biết, có một câu bạn mà hỏi đó em để ý là rất hay nói chuyện với anh, cậu ấy cmt hỏi em: Vậy có nhớ tớ không?. Em hỏi lại cậu ấy: Eto, cậu là bạn nào ấy nhỉ?. Ôi em kỳ cục quá!! Nhưng cậu ấy vẫn trả lời lại: Tớ là cái đứa đầu tiên gọi nó là lơ xe á. À há, cậu bạn đeo khẩu trang, Ủ đúng rồi!, Haha, kỳ cục thật, con trai mà cũng say xe nữa hả??, Có chứ!...

Sau đó cậu ấy ib cho em, đại khái cũng hỏi em như những gì mà anh với em đã ib từ này giờ. Điều khiến em vô cùng ngạc nhiên đó chính là việc, cậu ấy là chú của anh. Ồ, vậy là hôm nay em đã gặp lại 2 người bạn đi cùng xe rồi. Có vẻ cậu ấy muốn thi vào chuyên Sinh thì phải. Áuuu, tại sao hai người cứ thế mà đi xa tôi thế! Tôi nào có làm gì!!!

Ngắm lại thì lúc đó, em đúng là quá hạnh phúc và sung sướng vì đã tìm lại được anh, người con trai em đã tương tư hơn 3 tháng. Em hạnh phúc lắm, cứ ngỡ đó chỉ là một giấc mơ thôi, và em mong rằng mình có thể đứng bên cạnh anh. Nhưng bây giờ đây, em chỉ ước rằng em chưa từng đi thi HSG, chưa từng nhìn thấy anh, chưa từng yêu anh, chưa từng tìm thấy anh trên facebook và chưa từng trò chuyện với anh. Em mong rằng tất cả những chuyện đã xảy ra chỉ là một giấc mơ thôi. Bởi chính vì giấc mơ đó, em đã vui và đau khổ đến chừng nào. Anh à, liệu anh có biết không??

Thời gian liệu có thể quay trở lại không?? Nếu có thể quay trở lại, xin cho tôi quay về ngày hôm ấy...

Bạn đang đọc truyện *Tâm Tư Riêng Em* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 21

Đã sang hè rồi!!! Summer is da best!!!! Nói vậy thôi chứ mùa hè năm nay của em chán ồm!!!! Mới vào hè chưa được bao lâu mà đã cảm thấy không khí xung quanh mình thiếu muối trầm trọng rồi...

Tại sao em lại nói vậy ư?? Bởi vì mấy bữa nay, em chả làm gì ngoài ăn với ngủ cả. Đi chơi còn không được đi thi vui chỗ nào chứ. Sao người ta nói mùa hè thường là mùa được mong đợi nhất trong năm, mà em lại mong nó đi nhanh nhanh đi thế nhỉ?? Chẳng lẽ do em sống lộn thời đại chăng??

À, ít ra thì còn có anh an ủi mấy miếng. Anh dạo này chịu ỉb với một con dờ người mới quen biết như em thì đó đã là một niềm an ủi lớn lao đối với em rồi. Cơ mà anh có chịu ôn bài đầy đủ không đó, nghe báo 5/6 này thi rồi mà??? Phải học hành đầy đủ đó, ai bảo muốn thi vào đó. Em sẽ ủng hộ anh hết sức nên anh đừng lo, tuy rằng em đang rất muốn anh thi rớt đây :))

DA cũng thi thì phải nhỉ?? Cậu ấy đậu thi cũng chẳng sao, nhưng anh thì nhất quyết không được. Anh mà đậu thi cơ hội tiếp xúc với anh sẽ bằng 0 luôn. Đột nhiên, em cảm thấy mình ngu vãi chường. Ngày xưa khi cầm bút viết vào tờ nguyện vọng, em nên chọn CBL mới đúng. Mẹ cũng bắt em vào CBL, vào chuyên Anh, nhưng em không thích, cũng vì 2 lý do.

Thứ nhất, em sợ thi cử. Thi vào trường đó là phải thi cả thầy 4 môn, mà em là chúa lười học bài, fail là cái chắc. Thứ 2, em sợ áp lực học hành. Chương trình nặng đối với em là một cực hình. Em có 1 chị học cùng lớp ở trung tâm AV học trường CBL và chị ấy bảo: Học ở đây nặng lắm. Vậy thôi, ngắn gọn thế đấy. Giờ nghĩ lại thấy mình ngu vcl. Nhưng thôi, đăng ký cũng đã đăng ký rồi, có hối hận cũng chẳng làm được gì nữa. Đành mong cho anh fail vậy :))

Bắt đầu từ hôm nay, em sẽ không ỉb với anh nữa, mục đích là để cho anh có thời gian ôn tập để thi vào trường mơ ước của anh. Cố lên anh nhé!!! Ráng đậu và cũng rớt nhé :)) Love you!!

Bạn đang đọc truyện *Tâm Tư Riêng Em* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 22: Chuyên mục tương tác khán giả

Xin chào các bạn, mình là Lan Anh Kaga đây. Vì vài lý do mà hôm nay, mình quyết định sẽ dành riêng 1 chap để tâm sự tuổi hồng với các bạn!!!

Trước tiên là về mục đích mình viết truyện. Mình viết truyện này vì mình đã quyết định sẽ biến nó thành 1 câu chuyện giống như là nhật ký thường ngày của mình vậy. Mình là kiểu người sống nội tâm và cũng muốn viết nhật ký. Nhưng do mình lười viết và do mình lo sợ rằng nếu mình viết thành 1 quyển nhật ký thì lỡ đâu một ngày nào đó, phụ huynh mình mà thấy được thì số phận mình sẽ bi đát lắm đây!!! :((Và nếu đem lên đây viết thì mình có thể chia sẻ với mọi người về tâm tư của mình, và cũng vì 1 phần lên đây thì chả ai biết mình là ai cả :)) Thế đấy, câu chuyện ra đời :))

Mục đích phụ là thế, nhưng tiếp sau đây mới là mục đích chính của mình. Như ở phần giới thiệu, mình đã nói với các bạn là tình cảm của mình đã trở thành động lực để giúp mình viết nên Tâm tư riêng em. Vì đây chính là những tâm tư của mình đối với người mình yêu. Mình là một con người lụy tình các bạn à :)) Mình xin thẳng thắn nhận định mình là một con lụy. Cách đây 3 tháng thì mình đã có người yêu nhưng mối tình của tui mình không được bền lâu cho lắm. Tất cả lỗi là do mình, và mình không biết phải giải thích làm sao với anh ấy cả. Mình buồn lắm. Mình yêu anh ấy rất rất nhiều. Như những chap đầu, khi mình đi thi HSG thì đã trúng tiếng sét với anh ấy. Nhưng trải qua một thời gian dài nhiều rắc rối mà sau này mình sẽ viết thì cuối cùng mình cũng có được anh. Nhưng là do mình không biết quý trọng anh ấy, đã vô tình làm anh bị tổn thương nên cuối cùng đường ai nấy đi. Mình vẫn còn yêu anh ấy nhiều lắm, nhưng anh ấy đã có người mới rồi nên đành chịu thôi :)) Lỗi do mình mà. Bạn bè khuyên mình nhiều lắm, nói là từ bỏ đi, nhưng mình không thể. Mỗi khi anh ấy đăng ảnh của người yêu mới thì mình chẳng biết phải làm gì cả. Đầu óc mình trống rỗng. Nhiều bạn có thể nghĩ mình ngu, không biết trân trọng anh, mình xin công nhận. Mình đã quá ngu trong chuyện tình yêu nên đã vô tình làm tổn thương người con trai có lẽ là duy nhất của đời mình. Toàn bộ những chuyện mình nói trên đều là thật, không hề có một chút gì là dối trá. Mình mới 15t, cũng chẳng biết phải làm gì. Nói dối cũng chẳng có lợi ích gì đối với mình cả.

Tiếp theo là về cốt truyện. Như mình đã nói ở trên, toàn bộ cốt truyện chính là về cuộc sống thường nhật của mình, tất cả những ngày đó mình đều nhớ

hết. Những gì mình nhìn thấy, mình cảm nhận đều được ghi lại trong bộ truyện này. Nó là tâm tư của mình gửi cho anh ấy, nên mình cũng chẳng muốn nói đổi.

Về phần nhân vật, tên của các nhân vật trong truyện cũng chính là tên của các nhân vật ở ngoài đời thật. Tên trường học của tui mình cũng thế. Toàn bộ đều được mình lấy chi tiết từ ngoài đời thật cả. Vì mình đã nói, đây là một quyển nhật ký, nên mình tôn trọng tính thật của các chi tiết ấy. Tuy nó là tên thật nhưng mình không thể bắt mí được tên hoàn chỉnh của các nhân vật, vì tính bản quyền mà mình chưa xin phép các nhân vật ấy. Chả ai trong số họ biết mình đăng truyện lên đây cả, nên nếu các bạn có vô tình hiểu được một cái tên nào đó thì xin hãy giữ bí mật giùm mình nha :3

Có thể một số bạn thắc mắc tại sao bây giờ là tháng 12 rồi mà truyện thì thời gian lại ở tí tháng 6 chẳng hạn, thì mình xin phép được giải đáp là vì ý tưởng viết cuộc sống thường nhật của mình với chỉ nảy sinh đầu tháng 12 này, mà mình thì lại muốn viết từ khi bắt đầu mối tình của mình, nên thành ra thời gian có hơi chênh lệch một xíu. Mấy bạn thông cảm cho mình. Mình sẽ cố đẩy nhanh tiến độ ngày tháng cho trùng với thời gian thật, mong các bạn hãy đón chờ. <3

Còn 1 vấn đề cuối, đó là, tuy mình viết lên đây chỉ nhằm mục đích chia sẻ với các bạn, nhưng nếu các bạn có ý kiến gì về vấn đề nào thì xin hãy comment ở dưới, mình sẽ trả lời một cách trung thực (trừ tên các nhân vật nhé ^^, bản quyền mà :v). À và mình cũng mong các bạn đọc xong hãy comment lại ý kiến của bạn về bộ truyện của mình, vì mình cũng muốn biết nhận xét của các bạn về mình như thế nào. Người dẫn chuyện chính là mình, nên mình mong các bạn cứ thoải mái nhận xét, mình sẽ tiếp thu. Mình không hề muốn bộ truyện của mình không có comment nào, vậy nên mấy bạn hãy comment, kiểu như là tiếp thêm động lực cho mình viết ấy nha!!! Cảm ơn các bạn vì đã lắng nghe chuyên mục của mình. Mình mong rằng sẽ nhận được những nhận xét tích cực từ các bạn!! Yêu các bạn nhiều!!!

p/s: Các bạn hãy ủng hộ những bộ truyện khác của mình nha!!!! <3

15/12/2017

Lan Anh Kaga

Bạn đang đọc truyện *Tâm Tư Riêng Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 23

Ay da, nhanh quá! Mới hôm bữa em còn chúc anh thi tốt mà hôm nay anh đã thi rồi. Sự thật là em đã rất chán và đau khổ khi không được nói chuyện với anh trong vòng 3 ngày đấy. Huhu, hãy nhanh nhanh kết thúc kì thi đi!!!!

Ngồi ở nhà, tim em cứ đập mãi liên hồi. Em có cảm giác như mình đang đi thi chứ không phải là anh đi thi nữa. Lo gì lo quá vậy nè!! Trong em giờ đang phân ra làm 2 trường phái: muốn anh đậu và muốn anh rớt. Hai trường phái này cứ đấu đá nhau suốt từ bữa đến giờ và em có cảm giác mình sắp điên rồi :))

Vì là ngày nghỉ nên em chỉ có biết cắm mặt vào laptop suốt thôi. Chẳng phải để học hành hay gì cả, mà chỉ để ngồi soi thử coi đèn của anh liệu có bật sáng chưa. Mà sao hoài nó vẫn chưa bật sáng vậy??? Are you kidding me???

Một lúc sau, khi em đã đạt đến giới hạn và chuẩn bị log out thì anh lại xuất hiện. Có lẽ anh đã làm xong rồi thi phải. Em chỉ muốn nhấn ngay lập tức vào nick của anh, nhưng em lại ngừng lại. Anh chỉ vừa mới đi thi về, đầu óc chắc còn đang căng thẳng lắm, liệu em ib cho anh có làm phiền anh không?? Nghĩ vậy, em đành lặng lẽ log out, chờ cho anh nghỉ ngơi đã, 30p sau hãy hành động vậy.

Em có cảm giác như mình đang rơi vào một trạng thái nửa tỉnh nửa mơ. Điều đó được thể hiện qua việc em nhìn chai dầu ăn ra thành chai nước rửa chén. Áuuuu, chắc phải đi cắt kính thật rồi!! Do mắt em không được tốt hay do não em không được bình thường???

Qua 30p rồi, em lon ton chạy đến bàn học, nhanh nhanh log in vào facebook. Ôi may quá, anh vẫn ở đấy. Em nhanh chân nhanh tay nhấn vào anh và hỏi: Mày làm bài có được không?? (mình xin giải thích chỗ này xíu: vì sau hôm nhận ra nhau đó thì tui mình có thường xuyên ib cho nhau nên xưng hô cũng thân mật hơn rồi).

Àyyyy, có vẻ anh bận rồi!! Vì đợi mãi mà chả thấy anh rep. Đang tính tắt máy đi ngủ thì âm báo tin nhắn hiện lên. Cũng được, anh đáp.

Cũng được là sao mày??

Thì cũng được, chắc tao đậu

WTF?? Em quá shock. Chắc anh đậu?? Vậy là cơ hội gặp anh của em sẽ rơi xuống mức 10 dưới 0 à?? Huhuhu, không chịu đâuuuu!!

Em shock đến mức tay chân không làm gì được, seen ib của anh rồi để đấy. Anh à, liệu có phải em làm lố không?? Hay là anh tính quay em như quay dế??

Bạn đang đọc truyện *Tâm Tư Riêng Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.